

„Гледай, веле, дете Голомеше,
Коя рубя тебѣ ке бендиса,
Тая рубя, дете, да облечишъ.“
Избрало ꙗ рубя спроти него,
Облечи съ дете Голомеше.
Пакъ го пуши въ шарена одаа,
Дека стое тешко-то оружїе:
„Гледай, дете, коѣ оружїе сакашъ,
Тва оружїе, дете, да препасишъ!“
Избрало си дете боздогана,
Дипъ ꙗ лека сто ѣ ше'есетъ ока;
Избралоꙗ тая остра сабя,
На длѣжина шесна'есетъ педи,
Во ширина до четири педи.
Па го пуши въ конска конушница:
„Гледай, дете, коя сакашъ коня,
Тая коня, дете, да привявнишъ!“
Влегло дете въ конска конушница,
Да обидить коня за вяванїе;
Конѣ тѣргать многу за опашка,
Конѣ тегне во дворїе изфѣрлять;
Ког' дойде на коня Карамана,
Тѣрга, коня не съ поместува.
Избрало ꙗ коня Карамана,
Позналъ го ꙗ хуйліа, кютліа;
Седумъ пѣти на войска ходило,
С' ударало съ цѣрни-те Арапи,
Що легнува ничкумъ коленички.
Го поседла седло шикосано,
Заузда го узда позлатена,
Престегна му дванаѣсетъ колана.
Па удриле три чифти тѣпѣна,
Па развиле три свилни байраци,
Ке си одатъ за млада невѣста.
Напретъ тегне дете Голомеше,
Отъ 'си-те ꙗ той подобаръ юнакъ,
Како кѣосемъ въ това суво стадо.
Кинисале по бѣли друмове,
Ке поминатъ низъ гора зелена,
Острека 'и една страшна беда